

Borja Penalba, l'home de fer feines del segle XXI

El músic valencià ha produït artistes com Lluís Llach, Miquel Gil i Maria del Mar Bonet, entre altres

Borja Penalba | Juan Miguel Morales

Què té **Borja Penalba** que tothom el vol al seu costat? La seva manera de tocar i produir ha seduït **Lluís Llach**, **Miquel Gil** i **Maria del Mar Bonet**, que l'han cridat més d'un cop tant per acompanyar-los en directe com per al treball a l'estudi. Sota una aparença displicent i sorruda s'hi amaga una persona càlida, sensible i molt respectuosa amb la feina dels altres. I sí, evidentment, un home de gran talent musical que sap posar-lo al servei de projectes ben diferents l'un de l'altre. **Penalba** ha recorregut un llarg camí abans de convertir-se en un dels músics de referència dels Països Catalans.

"Jo vaig començar tocant al carrer. He actuat a València, a Dénia, a Moscou, a Nova York, a París... Em guanyava la vida relativament, però era una època en què encara vivia amb els meus pares, i després amb la meua dona, que tenia una bona feina i un bon sou." La darrera etapa es correspon amb els concerts al barri del Carme a València. "Tocava cada dia als *garitos* acompanyant amb la guitarra el cantant de blues **Manolo Road**. Aquesta va ser la meua escola. Fins que el Cap d'Any de 1994 en un bolo em va dir que no toqués més la guitarra i que havia de tocar el baix. Vaig abandonar la guitarra durant set anys, perquè el baix em va descobrir la vida, em donava molta força."

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=D2BC4GLD7SU>

El primer grup amb qui va entrar a un estudi d'enregistrament va ser el grup valencià de pop-rock

Dropo. Ell n'era el baixista i cantava en alguna cançó. I també tocava en una formació de música africana, **Kuami Mensah**: "Molava molt, perquè era un rotllo tribal. El cantant era de Benin; el guitarrista, japonès; el percussionista, francès; el bateria, panameny; el teclista, català, i jo, de València." En aquesta època **Borja Penalba** es va incorporar a **Capitán Canalla**, la banda que va formar Alfonso Aguado després de dedicar-se a **Los Inhumanos**.

Paral·lelament es va muntar un petit estudi a casa seva i va començar a produir les primeres maquetes. Va entrar en contacte amb **Obrint Pas**, i **Xavi Sarrià** li va proposar de gravar la demo del segon àlbum, *Terra* (Propaganda pel Fet!, 2002). "Vam estar gravant a casa meua i just quan vam acabar em van cridar del Micalet per fer de tècnic de so de tres cantautors. Va ser un SOS, perquè s'havien quedat sense i vaig anar-hi. Un dels artistes que hi actuava era **Feliu Ventura**", recorda **Penalba**.

Qüestió de *feeling*

Amb **Feliu Ventura** ens vam conèixer el 1997 i, d'entrada, no ens vam caure bé: "Feliu va vindre a casa meua i no hi va haver *feeling*. A mi no em va agradar el que feia i jo li vaig caure malament. Vam dir que ens trucàrem i no ho vam fer." Però a voltes el destí ofereix una nova oportunitat: "Quan el vaig veure actuar al Micalet, ja em va agradar més. Ens vam saludar i poc més. Per casualitat Propaganda pel Fet!, després de fer la maqueta de *Terra* va pensar que podia produir el disc de Feliu Ventura."

El disc amb el cantautor de Xàtiva va marcar un punt d'inflexió en la trajectòria de **Borja Penalba**. "Jo havia tocat el baix substitut d'**Obrint Pas** i havia acompanyat un músic que ja no hi és i que trobe que se'l recorda poc, **Àngel Estellés**. Treballar amb **Feliu** va fer que deixés el baix i tornés de nou a la guitarra." No va ser un canvi fàcil. Acostumat al baix, el músic trobava que la guitarra no li donava l'amplitud que volia i necessitava: "Al cap de dos dies d'haver començat la gravació li vaig dir: ?**Feliu**, he d'anar a Londres per comprar-me una guitarra. Hi estic un dia i torne. Al final vaig estar cinc dies per comprar la guitarra, que és la que encara tinc i que em dona la força del baix i de la guitarra."

Borja Penalba Foto: Juan Miguel Morales

"Tocant amb **Feliu Ventura** en un bolo a Sant Cugat del Vallès en què fèiem de teloners seus, **Lluís Llach** ens va sentir i ens va proposar de fer alguna cosa junts. Primer van ser concerts i després tota una gira i disc en directe que vaig produir jo mateix, *Que no s'apague la llum* (PpF!, 2005). També em va demanar de participar a la BSO de *Salvador*, a *Tranvies*, a *Llits...* i vaig acabar vivint sis anys a Porrera." Altres músics amb qui ha col·laborat **Penalba** són **Miquel Gil**, **VerdCel**, **Andreu Valor**, **Joan Amèric**, **Marc Parrot**, **Francesc Anyó**, entre molts més.

Però, quin és el secret de l'èxit de **Borja Penalba**? Què valoren tots aquests músics per voler comptar amb ell? "No ho entenc. Supose que valoren el que soc. No he estudiat música, no sé fer escales... Tinc una manera de tocar i sempre dic que només puc aportar el que sé fer, i al **Lluís** li va fer el pes, a la **Maria del Mar** li ha fet el pes..." No ho diu, però un altre dels secrets és que **Penalba** és de tracte fàcil. "Crec que he treballat amb uns dos-cents músics i diria que només puc parlar malament d'un de sol. Jo soc molt respectuós amb tothom i sé que tots tenim les nostres coses i les nostres neures. A mi em fa feliç tenir tan bona relació amb tants companys del món musical."